

Boontje komt om zijn loontje

Met een kater van heb ik jou daar werd Appie W. wakker in zijn cel. Hoe was hij in godsherejesusnaam in deze vermaledijde situatie terechtgekomen? Geleidelijk begon het hem te dagen. Zijn plan was toch van een aan fielterigheid grenzende vermetelheid geweest. Een sterrenrestaurant annex zwartgeldwitwasserij starten en tegelijkertijd zijn overbuurman en rivaal op haute-cuisinegebied uitschakelen. Hoe kon hij weten dat tegenwoordig zowel dubbelgepromoveerde microbiologen als halfanalfabete straatschoffies zo torpide waren dat ze geen kwartel van een patrijs konden onderscheiden? Als het nou om een quokka versus een tafa was gegaan, had hij er begrip voor kunnen opbrengen. Maar dit?

Zijn instructies voor Mitchel P. waren duidelijk geweest: Schaf vijftienhonderd nog levende cicaden aan in de insectenspecialzaak en vijftig muizen in een gewone dierenwinkel. Om dit te financieren geef ik je carte blanche met mijn creditcard. Ga zaterdag a.s. om 18.00 uur naar restaurant 'De gepluimde Patrijs', verschaf je toegang tot de frigidairruimte en laat alles daar los. Het restaurant is makkelijk herkenbaar aan het uithangbord met daarop een patrijs.

Voor de illustere doch van dubieuze moraal voorziene microbioloog Frederick M. was het consigne al even duidelijk geweest: Kweek voldoende E. colibacteriën om daarmee minstens honderd mensen een langdurige gastro-enteritis te bezorgen, ga naar 'De gepluimde Patrijs' en zorg dat deze enterotoxineproducerende eencelligen in de hors-d'oeuvre terechtkomen. Ook voor hem zou hier een prettige pecuniaire tegenprestatie volgen.

Tegelijkertijd zou in zijn etablissement 'De koddige Kwartel' de grande opening plaatsvinden. Vanaf vijf uur des namiddags werd een uitgelezen gezelschap van gourmands verwacht voor een cocktailparty, gevolgd door een veertiengangenamusediner. Uiteraard waren journalisten van de landelijke dagbladen, alsook columnisten van societymagazines van harte uitgenodigd. De Amsterdamse onderwereld zou ook een geanonimiseerde afvaardiging sturen. Bij binnenkomst zou men vergast worden op een Aperol spritz in een ge-3D-print cocktailglas.

Nadat Appie een toast had uitgebracht op de aanwezigen, niet in het minst om de vertegenwoordiger van het college van B en W te imponeren, zouden de toastjes met coquilles Saint-Jacques, crème de chayote of aspic van casselerrib rondgebracht worden. Creusetapas konden uiteraard niet ontbreken, en voor de liefhebber was er zelfs een kopje kruudmoes. Dranken, van grapefruitsap tot Veuve Clicquot zouden doorlopend getapt kunnen worden uit fraai geciseleerde vaten.

En toen was de grote dag aangebroken. Om vijf uur verzamelde een bont gezelschap van dames in chanelpakjes en heren in rokkostuum of frak, soms zelfs met een gibus,

zich op het terras voor de wijd openstaande serre deuren. Een cocasse jongedame converseerde geanimeerd met een koketterende oude taart, terwijl zij zich de petits-beurres met crème fouettée en cassata-ijs goed lieten smaken. Een loensende drinkebroer raakte geleidelijk aan sjikker door het teveel aan charoset en probeerde met hand en tand antroposofische homeopathie te propageren als panacee tegen alcoholgeïnduceerde malaise. Een in taupe zijde geklede charlatan gooide daar echter wat bachbloesemtherapie tegenin. Achter de coulissen koutten, met een aardbeien coulis in de hand, enkele ongure typen van laag allooi over de beste manier om een rivaal af te persen. Desniettegenstaande was het alleszins geslaagd totdat om zes uur het noodlot toesloeg.

De niet goed snikke Mitchel P. liet op hetzelfde moment zijn ongedierte los in het verkeerde restaurant als waarop de hautaine Frederick M. zijn microben over de lekkernijen in 'De koddige Kwartel' uitstrooide. Het werd een pandemonium. De immer waakzame onderwereldfiguur Rocco B. betrapte Frederick bij zijn bezigheden en gaf hem een flinke watjekouw. Mitchel, weliswaar niet goed snik maar wel loyaal, kon dit heterdaadje niet accepteren en gaf Rocco een uppercut. Hierop mengden vastgoedmagnaat Harrie van der T. en bordeeleigenaar cum pooier Eusjèn A. zich ook in de strijd. De eerdergenoemde coquette trok hierop haar uzi onder haar vicuñawollen jas vandaan en begon in het wilde weg te schieten. De sterkedrankcontainers veranderden in evenzovele danaïdenvaten. Terwijl de journalisten driftig aantekeningen maakten, probeerde Appie zo veel mogelijk van de Chateau Montifaud te redden door onder een vat te gaan liggen en gewoon zijn mond open te houden.

De via het C2000-systeem opgeroepen ME arresteerde onder het motto 'eerst meppen, dan uitzoeken' de hele bups en slingerde de goegemeente in het cachot. Naar het schijnt snakt Appie inmiddels naar de meest simpele McDonald's-maaltijd.